

DEPT. DEVAL
INDOCHINE
N° 1428

việc tư xin thương nghị trước.

(Tiếp theo)

Đời bà Hên (Tam-quốc) ai gian-
thang bằng Tào-mạnh-Đức (Tào-Tháo)
Đời làm Thận-trương, bình-quyền có,
nhà tráo-dòng, danh-vang hươu-lạc,
đời từ Ân-sơn-trần, hải-vị, mặt-thi
mặc-sô, sô, gièm-thiền; hên-nam-thiếp
đẹp-dĩ như, đời trãi mới gọi là-thường
thịnh. Đương đời đó có ai quyền-lực

Dân-hà với dân-ông đều có lương
nh cả, song dân-ông cũng mạnh
há nóng, dân-hà mềm yếu và dâm.
Cho nên làm nặng-nề, lo việc gấp rút

 Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

HỘI NHÀ MÁY XAY LÚA VIÊN-ĐÔNG

(Rizeries d'Extrême-Orient)

HỘI NẤT DANH VỐN HÙN 23 THIỆU QUAN TIỀN LANGSA ĐỀU ĐÓNG TẮT SỐ
 Ở TẠI SAIGON, ĐƯỜNG BELGIQUE, MÓN BÀI SỐ 15. — NHÀ MÁY XAY VÀ KHO TRÙ Ở TẠI CHOLON

CÓ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỂN LÚA

MUA LÚA VÀ LÃNH BÁN LÚA — GIỮM TIỀN LÚA VÀ THẾ LÚA — LÃNH LÚA GỒI KHO

TRƯỚC KHI BÁN LÚA xin hỏi hôn hiệu; nếu vị điền-chủ nào mắc đi không đúng thì viết thư cho hôn hiệu sẽ đến việc mà bán lú. — MUỐN HỎI CHI THỈ BỒN HIỆU

SẢN LONG CẤT NGHĨA CHO HIỆT.

Phòng việc: ở lại đường Belgique, món bài số 15

CÓ ĐẶT HÀNG NGÁNHI TẠI CẦN THƠ và có lập chánh mua lú nơi các chỗ thị-từ.

và sang-trọng bằng. Nhưng vậy mà, Thảo còn chưa toại chí. Nghe đồn Đông-Ngô có Nhị-Kiều (Đại Kiêu vợ Tôn-bá-Phủ-Tôn-Sách, Tiểu-Kiều vợ Châu-Đu) là tay quốc-sắc thiên-hương, dung-nhan tuyệt-thể thì đem lòng vọng-tưởng ền lập Đông-Trước-Đài, hưng binh phạt Giang-Đông quyết bắt cho được Nhị-Kiều đem về để dõ mà vui lúc tuổi già.

Tờ ra vì sự hi-vọng đó mà hai mấy chục mùa màng sanh-linh bỏ thảy nơi trận Ních-lịch; chết vì chột lưỡi của Khổng-Minh. Kể nọ bắt thành, chỉ binh-sanh Thảo chưa được toại, khác nào ăn bánh vẽ!

Chẳng hay ngày nay Thảo-Thảo đặt lại phương nào? Đông-Trước-Đài còn đứng sỏ-sỏ bên Trung-Huê hay là đã đập nát rồi? Sao Thảo-Thảo không sống đời mà hưởng sự thanh-nhân khoái-lạc trên Dải đỏ?

Kết luận thì đưa cho ai có tài kinh-thiên vĩ-dạ, oanh-oanh liệt-liệt thế này thì đưa cho ai cũng giỏi trong một lúc mà thôi chứ tránh cũng không khỏi cái kiếp Phá-Sanh; hễ cái vòng của con quỉ Vô-Thường đưa ra kéo con thì giữ hết nọ trừ, trừ rồi sự thế, những điều vinh-hoa phú-quô trên trái Địa-Cầu này thảy đều bỏ hết.

Thế thì việc gần sang, quyền cao lộc cả trên cõi tạm này là vật hư không ta chẳng nên ham muốn cho lắm. Ta cũng như kẻ ăn gỏi, năm nhừ không chừa nghĩ náo di.

(Nói thì nói vậy, nhưng náo tởm dân hay đó, trời kêu ai nấy dạ, chứ ta cũng phải lo bề thế sanh-nhại động bảo toàn thế-tử chứ không phải sự chết mà không thêm kiếm công ăn việc làm để nuôi nấng tay rế mà chịu nghèo đói).

Bởi đó cho nên đời xưa những bậc Thánh-liên lạc còn sanh-liên trên đường thế thường kiếm tiền làm ích cho đời nên đến lúc chết rồi mà danh còn lưu hậu thế ngàn năm chẳng mất.

Rachgia — Thôn-Phu Đông-Châu

PHẢI NÓI THÌ NÓI

(Tiếp theo)

Hết mấy ông viết báo tội mấy thầy làm việc các sở các ty. Mỗi sở mỗi ty mỗi phe mỗi đảng, mỗi phe mỗi đảng lại chia ra năm bảy bọn hời. Phe đảng này nguyền với phe đảng kia, bọn hời kia lại nguyền với bọn hời nọ, rồi khinh là rẽ rẽ nhau, tranh tài tranh lộc vớ nhau, tranh ngôi tranh thứ với nhau, chứ không thấy ai tranh dục tranh hạo với nhau, tranh phải mà làm, tranh quý mà lãnh. Bởi ai cũng tự lo riêng lấy cho mình, nào kể đến chi là nghĩa, chỉ là vụ-mã, chỉ là đồng-tâm, chỉ là đoàn-thể nữa. Và lại người ngoài ai ai cũng để mắt trông vào mấy thầy là người có học, lấy mấy thầy mà làm gương ở đời, mà không đoán-thể đồng-tâm chắt-nào thì còn gì là người có học! Ôi! Tánh người làm vậy đó nghĩ chẳng ích gì mà nói cho rỏ tai.

Vấn-mạng nước-nhà sau này ngày hay yếu, phong-hóa nước-nhà sau này tốt hay xấu đều ở trong tay một bọn thanh-niên ngày nay. Mà bọn thanh-niên ấy là ai? Là các học-sinh các trường vậy. Mà nay trường này đánh lộn với trường kia, mai trường kia với trường nọ, quanh năm nghe những đánh, đập nhau chớ nào có nghe hời hiệp cũng nhau mà tã-làm một hai việc thì bỏ lách cho tã-hội đầu?

Ôi! Thanh-niên, thanh-niên! Các bạn sao không để một chút tâm-nhi đối cùng nhau là đồng-giáo, đồng-thành, phải thương nhau, nắm tay nhau mà đi, để lo sao cho có một máy may gì cho ngày sau, hầu lo bồi-mưng tiếng ồng sanh trên thế. Chuyện làm vậy, tánh tình làm vậy mà ngồi lại chuyện văn cử than dài rằng: « Xã-hội sắp lên yếu, phong-hóa sắp suy đồi », có đáng buồn cười chưa?

Luận sơ ba hạng người ấy là người có học-thức mà chỉ làm vậy, rồi lại ý mình loà lẹt hơn người, may được chiếm một hai cái địa-vị hay rồi cả tiếng mắng rằng: « Lũ ngu kia, bày ngược kia, sao không thức dậy mà nắm lấy đoàn-thể. » Ôi! Đây đoàn-thể ở đâu mà nắm bây giờ. Một đám người có học-thức còn chưa có đoàn-thể đồng-tâm, bảo sao dám dân kia không biết thương nói giống, không biết lo ích lợi nhân, nỡ để cho đại đồng-tâm đây tương-ái phát-phơ theo ngọn gió mà tan-tành. . . . Việc mình không rồi lại trở rầy người sao chẳng tương, có phải thiệt thòi cho phần người chăng?

Tục-ngữ Langsa có câu: « Il faut apprendre à obéir pour savoir commander. » Nghĩa là phải tập vâng lịnh hầu biết cách sai khiến người. Lời này ông nói ra mà mấy ông còn không vâng theo đúng, bảo ai vâng theo bây giờ?

Hay vì mấy ông tính như vậy: « Fais ce que je dis et ne fais pas ce que je fais. » Nghĩa là phải làm theo lời tôi nói, chứ đừng làm theo việc của tôi làm, như lời các người đã sai quí-cử của mình nói để chữa mình vậy.

Nói ngay đi cũng mịch lòng nhiều ông, nhưng chẳng lẽ ai giận rồi liền thế mắng lại chúng tôi, bởi vì: « Biết lỗi mà chịu lỗi là trường-phu quân-tử, biết lỗi mà kiêu thế chữa lỗi là đầu thất-phu » (lời của Hối-tất-Liệt).

NGUYỄN-PHÚ-ĐIANG
 HOÀNG-SU-DẪNG-QUANG-BÁY
 HÀ-TU BÙU-ĐÌNH

NHÂN ĐÀM

THUỐC TRƯỞNG SANH

Một ông vua nước Tàu muốn thuốc sanh bắt từ. Có người đem thuốc mới chế thuốc nói là thuốc trưởng sanh. Ông quan hầu cận liền bưng lấy chén thuốc, uống sạch trơn. Vua bắt tội day chém. Ông quan liền quí xuống tâu rằng: « Tôi đã nhiều phen cang giảng hệ hạ, khuyên bệ hạ tu nhơn tích đức, không nên tin những chuyện hoang dăng, mà bệ hạ chẳng nấp giảng nên nay tôi phải uống chén thuốc này. Nếu nó không phải là thuốc trưởng sanh thì tôi có tội gì đâu, còn như phải thì bệ hạ chém tôi mấy ngàn lần tôi cũng không chết. »

Vua nghe lời tâu hữu lý nên xá tội mà lại thăng chức.

Hồ-vân-Hiến.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SU

GIÁ BẠC

Kho Nha-môn	8.175
Nghĩa-làng Đông-Châu	8 75
Ngân-hàng Hongkong	8 75
Ngân-hàng Chartered	8 75
Sở de Gérance de la	
que Industrielle de la	8 75

GIÁ LÚA

Lúa chử đến nhà-máy Cholon (món hảo) mỗi tạ 100 kilo	5 55
Vinh-lông	5 55
Gocong	5 75
Brixau	5 75
Bacieu	5 85
Giá thường bué	5 10

Trường tư

Ông Nguyễn-phân-Long, Hội-đồng quản-hat mới được Nhà-nước cho phép lập một cái Nhà-trường tư ở đường Legrand de la Liraye (Saigon). Số học-sinh ở trong không đáng quá 20 người.

Trường Collège Mytho

Quan Đốc-học trường Collège Mytho cho hay rằng kỳ khai-trường tới đây không có lớp chung-học năm đầu ở tại đó.

Thi vào trường nữ Sư-phạm bôn-quốc

Một cuộc thi tuyển lấy nữ học-sinh vào trường Nữ sư-phạm sẽ mở ra ngày 21 Septembre 1923 ở Nữ Học-đường Saigon. Một số xin ứng-cử phải có bằng cấp sơ-học (Certificat d'Etudes primaires) và phải trên mười tám tuổi.

Đơn xin thi phải đóng giấy tín chỉ và nộp tiền cho bà Đốc-học trường Nữ-học-Đường trước ngày 17 Septembre 1923.

Phải ghi theo đơn này từ gậy sau đây: 1o — Một cái khai-sanh; 2o — Một tờ của quan sở tại chứng rằng có nữ học-sinh đó là con nhà danh-giá; 3o — Các bằng-cấp sơ-học. Như bằng-cấp chưa lấy về thì gửi cái giấy của quan Đốc-học chánh sở Giáo-huấn sơ-học chứng cho rằng đã thi đậu.

Một tờ giao-kéo của vị nữ học-sinh hứa rằng sẽ giúp việc mười năm cho Nhà-nước trong sở Giáo-huấn, kể từ ngày đăng hồ di làm nữ Giáo-viên. Theo tờ giao-kéo ấy lại phải có một tờ của cha mẹ hay là người đỡ đầu chịu rằng nuôi dưỡng lòng cho vị nữ học-sinh ấy làm tờ giao-kéo đó và nếu học chưa đủ năm ra trường mà người nữ học-sinh tự ý không học nữa thì cha mẹ hay là người đỡ đầu phải đền lại cho Nhà-nước tiền-học từ khi vào trường đến khi thôi học.

Số học-sinh chọn vào trường nữ sư-phạm đã định là mười lăm người.

Cũng là rũi về xe hơi!

BARIA. — Hôm 25 Aout có người đến báo với ông Cô-rê Baria rằng một xây ra một sự rũi ro về xe-hơi ở làng Lương-Huông ở gần Cô-lai đặt đi đến nơi, thì thấy một đũa nhỏ chừng 10 tuổi năm bắt tỉnh nhơn sự con đầu thì kể trên là đường. Ngồi bên hiên chờ về Nhà-thương Baria.

Ngồi chờ một hồi « àn-kết », hồi tên sếp-phơ Trăn-văn-Thạch coi máy xe-hơi đưa họ-hành số 1077 thì nói khại rằng: « Tôi ở Cholon đi ra Longhai, khi đi đến làng Lương-Huông tôi gặp 15 thì tôi gặp một cái xe-hở đi giữa đường. Tôi muốn tránh cái xe-hở đang chạy qua, nên tôi lái xe-hở đi qua tay trái. Trong lúc tôi lái xe-hở về tay trái tay phải tôi thấy có năm sáu đũa nhỏ đang giỡn trong đường hầm. Đồng chúi có hai đũa trong bọn muốn chạy qua đường cái, nhưng một đũa chạy ra liền đụng cái xe-hơi của tôi và té ngã vào lờ đường. Vì xe tôi cho chuy có lạng lạch thước mới giờ nên tôi cho ngửa lái liền. »

Ấy là lời khai của tên sếp-phơ, nhưng theo lời của mấy bạn của ông nói thì xe-hơi thì cái xe đó chạy cũng có hơi mau lắm cho nên khi thắng nó bị xe đụng rồi mà xe còn đương chạy mau nên tôi nói là một đũa ra rồi mới ngã xuống.

Đũa nhỏ bị xe-hơi cán đó vì còn mê-sảng nên chưa hồi đến đường. Cái ông chon bên tay mặt của nó bị đập, còn trong cả thân mình đều bị té.

Tên sếp-phơ đã gào cho Toà Tap-tung ở Baria.

Rũi xe-hơi nữa!

Chết một mạng người!

CHOLON. — Hôm 29 Aout cũng một xây ra một sự rũi ro về xe-hơi ở đường Saigon ở Mytho, gần sở Vô-tuyến-diễn Phú-tho. Có một cái xe-hơi chở họ-hành đi xuống Mytho, chở họ-hành rất đông, làm cho tên phụ sếp-phơ phải nhường chỗ cho họ-hành và ra ngồi trên xe, coi thế không động vững.

Xe đi đến Phú-Tho thì nghe đằng sau có tiếng kêu của một cái xe-nhà « muốn chạy trước », nên cái xe họ-hành đó mới tránh qua một bên. Nhưng tên sếp-phơ lại đứng rất le lém cho xe phải dừng một đồng đất để họ-hành. Tức thì tên phụ sếp-phơ liền bị nhào xuống vì ngồi không vững. Lại rồi thay, cái xe sụt lại rất mau đang chạy đi, — vì cái xe kia đã quá khời rồi, — thì tên phụ sếp-phơ đó bị xe cán chết tức.

Chết đến nhà xát, Quan-thầy khám xét từ thì nói rằng là phải đi rạch nát.

Hội Ngoại-giao Hộ-học

Ở Saigon sẽ có một cái thư-viện cho mấy trẻ em và mấy người thiếu-niên. Ngày chúa nhật 16 Septembre 1923, tám giờ ban mai, cái Thư-viện của Hội Ngoại-giao Hộ-học sẽ mở ra, ở góc đường Blancs-phe với đường Marcé-Pourpe.

Trong lúc đầu, sách thông dăng đem về nhà coi, đọc tại Thư-viện mà thôi. Nhưng hồi tính chừng qua tháng Janvier 1924 thì sẽ cho mượn sách đem về nhà.

Mấy trẻ nhỏ và mấy người thiếu-niên muốn coi sách thì xin biên tên mình vào hội. Một năm đóng sáu cái bạc. Hễ gửi xin vào hội trong tám ngày thì đăng giấy của hội trả lời và có ghim theo cái thẻ hội-viên. Năm kế theo năm học (1923-1924) từ ngày 15 Septembre 1923 tới 15 Septembre 1924.

Ngày chúa nhật buổi sớm mai từ tám giờ đến mười một giờ, buổi chiều, từ ba giờ đến năm giờ thì thư-viện có mở cửa.

Một lòng tốt cho Hội sách, Nhứt-huê này là Tap-chi thì hội rất vui lòng mà quên nghìn và cảm ơn lắm.

Hội cũng nhận những sách quốc-tên mà hợp với mục-đích của Hội. Mấy vị có cho sách nhiều thì tên sẽ đăng ghi vào một tấm bản treo nơi phòng đọc sách.

Một tấn bi-kịch ở chốn gia-đình

SAIGON. — Hôm 31 đây, lối mười một giờ rưỡi trưa, tên Đặng-văn-Thị thảy tên Nguyễn-văn-Cu kêu là Hiên, buồn hân ở ngoài chợ, đánh con của va là Đặng-văn-Tu một cách dữ dằn vì nó không coi chừng chén bát bày ra để bàn, lại chạy đi chơi giỡn; tên Thị thảy con bị đánh thì nóng giận, bèn rầy tên Cu (là cháu của va). Tên Cu nó lại rút lấy cái đòn của mẹ đập cậu nó một hồi; cậu nó cũng giữ lại m t cây đòn cán dặng thủ thế.

Lúc đó tên Cu rút trong túi một con dao mà đâm nhắm tay trái của tên Thị. Mị tên Thị giựt dặng con dao và đâm lại trên ngực tên Cu. Lính tuần-thành chạy đến, bắt tên Thị đem về bót, còn tên Cu thì chở vào Nhà-thương, trong giây lát thì nó tắt hơi. Vụ này chưa xử.

Nhà sập

Hôm 31 đây, lối ba giờ rưỡi chiều mấy căn nhà ở đường Boresee, từ số 98 đến 112, đang giờ bị sập xuống. Nguyễn-mây cũng nhà này của hội « Société Immobilière » cái đã lâu năm rồi, nên không dặng chết chảm. Mấy người giữ nhà đã lấy gạch đi gần hết, còn cái sườn nhà mà bốn người thợ đang lo gỡ, bỗng chúi vách tường liền ngã xuống.

Có hai người thợ, khi vừa nghe có hơi rung động thì nhảy đại xuống, nên bị binh không nặng lắm. Còn hai người kia không kịp nhảy xuống nên bị vùi dập, trong đó có nhà sập đó! Người ta chạy đến rất nhiều; khi đem hai người thợ ra định thì chử liền đến nhà-thương, vì bị vùi cũng bọn hân.

LỜI RAO

Kính tỏ chư-quí ông hay: đến ngày 1er Septemb 1923 tới có mở một cái tiệm tại Saigon đường Amiral Coubet số nhà 22 gần nhà ngừ Nam-dông-Huông, bán đồ đồ phụ tùng theo xe-hơi, vó, ruột, giương sắt, giương đồng, đầu thơn, nón, áo lót mũ-hồi, bầu áo, v.v.v.v.

Vậy xin Quí-ông sán điểu đi Saigon có rãnh ghé tại tiệm tôi mua thử một lần cho biết đồ của tôi bán đó ra thế nào; hay là gửi thư nói cho rỏ ràng tôi sẽ gửi đến cho quí-ông cũng được.

Gửi thư:

NGUYỄN-VĂN-KIỆU
 22 Amiral Coubet Saigon.

TRƯỜNG HỌC NGUYỄN-PHÂN-LONG
 Saigon — Đường Legrand de la Liraye
 Số 118, 120, 120 bis, 122, 122 bis, và 124.

KHAI-TRƯỜNG

Ngày 15 Septemb 1923
 GIÁ TIỀN HỌC ĐÀ NHỨT-ĐỊNH NHƯ DƯỚI ĐÂY:

Lớp năm (Cours enfantin)	Ở trong mỗi một tháng là . . . 11 00
Lớp tư (Cours préparatoire)	Ở ngoài mỗi một tháng là . . . 3 50
Lớp ba (Cours Élémentaire)	Ở trong mỗi một tháng là . . . 10 00
Lớp nhì (Cours moyen)	Ở ngoài mỗi một tháng là . . . 5 00
Lớp nhứt (Cours supérieur)	Ở trong mỗi một tháng là . . . 18 00
Lớp chung học năm đầu (pre année complémentaire)	Ở ngoài mỗi một tháng là . . . 7 00

Học trò học ngoài thì chẳng có ăn cơm tại trường.

HỌC THI LÃNH BẰNG CẤP TỐT NGHIỆP

(Diplôme de fin d'études complémentaires). Vì muốn cho vua lòng nhiều vị đã gửi thư đến hội, nên ông Nguyễn-phân-Long tình mở thêm một lớp riêng bằng cấp chung học năm thứ tư trường Bôn-quốc, dạy dạy học-trò thì lãnh bằng cấp tốt nghiệp.

Sẽ rành coi chừng từ rỏ còn khuyết điểm về khoa nào, đặng cần dạy thêm khoa đó cho mỗi trò đặng lãnh bằng. Bởi phải đến cái công lao cho chư-vị giáo-sư dạy trò này, sự tốn phí rất nhiều, nên ít nữa là đặng năm chục học-trò thì mới mở lớp này mà dạy, và giá tiền ăn học mỗi trò đã nhứt định mỗi tháng là 30 \$ 00.

Giấy xin học phải gửi trước ngày 5 Septemb 1923, cho Monsieur NGUYỄN-PHÂN-LONG, Giám-hat, Bôn-quốc, Đường Legrand de la Liraye, Saigon.

Sách vở và giấy, viết, mực, v.v.v.v, thì về phần học-trò chịu lấy. Học-trò không cần may y-phục kiểu riêng, chỉ phải may hai bộ đồ Langsa bằng vải bố trắng, đặng bản khi đi dạo ngày chúa-nhật và ngày lễ.

Quần áo hậu thường thì phải may cho đủ đặng thay đổi ít nữa mỗi tuần ba kỳ. Mỗi trò phải sắm một cái chậu rửa mặt, hai cái khăn lông lau mặt, một cái khăn tắm, một cái gối, một cái chăn, một cái gối hai tấm trải nệm (draps).

Hàng ngày 15 Septemb 1923 mới khai trường.

Ngày nay cho đến bữa đó, vì muốn trường nghỉ đều chi thì mỗi ngày từ 2 giờ tới 5 giờ chiều, xin đến tại nhà của ông Lang, ở đường Nguyễn-tân-Nghiem (gần nhà thờ Cầu-kho); người sẽ sẵn lòng tiếp rước.

TRẦN NAM KHONG PHAI

NHÀ HOA CHON DUNG
 NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
 Số 73, Boulevard de la Somme
 (NGANG CÀNG XE LỬA GIỮA CHỢ CỎ)
 SAIGON

Thợ vẽ tiệm này đã có bằng cấp tốt nghiệp vẽ trường xáo nghệ, và được 3 cái bằng-cấp Dầu-xảo Hanoi; mỗi năm rồi dự cuộc Dầu-xảo thành Marseille lại được thưởng bằng cấp và Médaille rất xứng đáng. Hình vẽ thiết tính-xảo và vẽ tranh năm không phải. Chư-quí vị muốn vẽ xin gửi hình chụp đến hoặc viết thư hỏi, tiệm này sẽ gửi cho một tờ cáo bạch có biên rõ ràng tất giá cả và cái nghĩa phẩm minh.

HÀNG CHÁNH BEN HUI-KY HIỆU: ASSOCIATED OIL COMPANY OF CALIFORNIA. E. U. A.

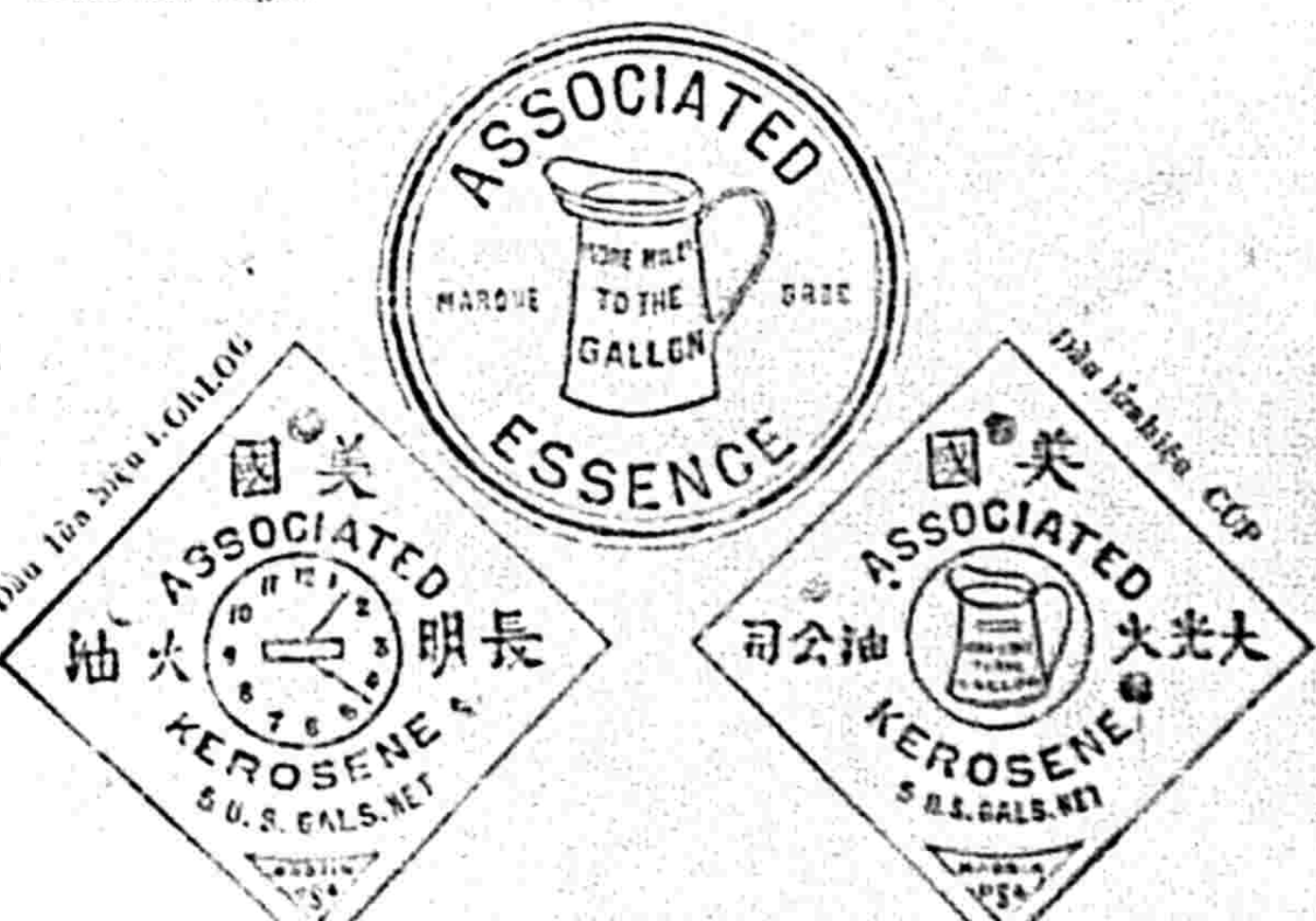
Hàng: ASSOCIATED OIL COMPANY OF INDU-CHINA L^{re} làm Đại-ly toàn cõi Đông-Pháp, món bài số 34 đường Lefebvre Saigon.

Đánh đây tiếp đở:
 Associated Saigon

Đầu sang nên dùng

truy theo nội

số 33

Lời rao

Cho những chư-vị ưa hát thuộc tây hiện 100 HAVANE đặng rỏ, kể từ ngày 15 Aout sắp đến mỗi bao thuốc có để một tấm giấy gọi là prime nên ai có phần phước đặng tấm prime kỳ thì lại tại hãng ông DOY LANDRY ở đường Boulevard Bonnard món bài số 19 mà lãnh một cái đồng hồ vàng, đặng giá một trăm mact chực đồng. Vậy quí khách có hát thuộc hiện này mà khi xe ra mà hát thì phải coi chừng cho kỹ.

Nay lại.

DANH DÂY THẺP

Đề như vậy:
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THẺP NỔI

Số 653

NHI-THIÊN-DU'ỜNG

DAI DU'ỐC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BẢN CÁC THỦ THUỐC CAO ĐƠN HƯƠN TÂN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

VĂN-ƯNG-NHI-THIÊN-DU'ỜNG

Dầu này vốn của Ông Y-SANH VI-
TẾ-SANH đã dày công tìm kiếm các
thứ thuốc nơi các danh-san, đem về
bồn thân chế luyện nấu ra ki lượng,
thiết nó có sức đuổi phong, trừ hàn,
tân nhiệt, công hiệu lạ lùng, bởi câu
nội chứng ngoại khoa thấy đến linh
nghiệm, các ông có mua thì xin phải
nhìn cho kĩ cái nhãn hiệu ông Phật-
mập của tiệm NHỊ-THIÊN-DU'ỜNG
thì mới khỏi lầm dở giả.

Chữ trị các chứng kể ra sau này:
1. Bồn mửa cầm mửa, nghệt mửa
như dầu, tay chưng bải hoắt, trụng
thở trụng hàng cầm nhấm khi độc,
trụng ngoài thoa, 1 lạng dầu dùng
được.

2. Trạo trực, đau bụng, ăn uống
không tiêu, sinh bụng ợ chua, lòng
như lửa đốt, trong ruột quận đau,
ngoài thoa trong uống, thấy dầu dùng
được.

3. Đàm lên chặn nghệt, bất tỉnh
nhơn sự, hăm răng ngấm cứng, tức
thở phải dùng dầu này mà thoa nơi
phía trong môi, và thoa luôn nơi
màng tang, thoa dưới cổ hai bên cuốn
ngay, phải thoa cho thường thì tỉnh
lại liền.

4. Ho hen khô, đàm lên chặn
nghệt, hơi thở không được thông, thì

phải lấy dầu này mà thoa nơi cuốn
họng và trước ngực cho thường, lại
phải nhều chừng 10 giọt dầu vào một
chén nước sôi mà uống thì thấy hiệu
nghiệm.

5. Đom bà nầm bấp mà hay xây
xâm, hoặc như đầu đau bụng thì
phải lấy dầu này mà thoa 2 bên mi
tàng, trên ngực, dưới bụng, rồi cũng
coi theo cách nói trên đây mà ứng
thời thấy sự lạ. Hoặc lúc có thai mà
dùng thường dầu này thì lại càng tốt
lắm.

6. Con nít mà bị kinh phong mửa
tả, ngày đêm la khóc, hoặc hay ợ
sữa, trong ruột có phong, ngoài thoa
trong uống hiệu nghiệm như thần.

7. Di tả đại sống mà mửa, lễ liệt
mà dùng dầu này thì ác là an nhiên
vô sự.

8. Hoặc bị đầu phong đau nhức,
hoặc bị phong thấp tay chân nhức
mỏi, hoặc bị phong hỏa mà đau răng,
phải dùng thứ dầu này mà thoa xát
nơi chỗ đau thì hết liền.

9. Nhưng là vô danh thũng độc, các
thứ ghẻ chốc, con nít bị thai độc mà
sanh ghẻ, ngứa ngứa cả mình, hoặc
bị muỗi cắn, hoặc bị sâu xuống; cứ
dùng dầu này mà thoa thì thấy hiệu
nghiệm.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi lần từ năm giọt tới
mười giọt, con nít, mỗi lần từ từ
một giọt đến năm giọt, phải pha với
nước trà hay là nước sôi mà uống.

Giá mỗi lọ là..... 0\$25

HÓA-DAM-CHỈ-KHAI-TÂN

Thuốc ho này của Ông Vi-Tế-Sanh
ra công lên non núi tìm kiếm các
thứ được tài bảo chế ra thứ thuốc
ho này trị các bệnh ho: ho gió, ho
lao, ho tảo, ho ra huyết, ho lâu năm,
và bệnh tức.

Dầu ho dữ dầu cho thể mửa uống
thuốc này trung nửa giờ thì hết, vài
ngày đã lành bệnh.

Người thường mỗi ngày uống 1 gói
thứ thuốc các bệnh và vô bệnh.

Cách dùng:
Như người lớn mỗi ngày uống 1
gói khi ăn cơm rồi, hay là đang khi
ho, thì uống với nước trà.

Con đom bà có chứa uống nửa gói.
Và con nít chừng ba tuổi cho đến
6 tuổi, 1 gói phân làm 4; 6 tuổi cho
đến 12 tuổi, một gói phân làm 3; 12
tuổi sắp lên uống nửa gói.

Cách ăn: đồ chiên xào, trái cây,
rau sống, đồ cay và rượu, mấy món
đó chẳng nên dùng tới.

Giá mỗi gói 0\$15, — 10 gói... 1\$10

THẦN HIỆU NHIÊN ĐƯỢC THU

Phản con người sanh ra ở đời,
trong ngũ quan thì có cặp con mắt
là một vật chỉ yếu hơn hết, nếu
không cặp con mắt, để cho đến rồi
mà cặp con mắt đi rồi thì phải
chết, khổ chung thân. Bởi đó cho
đây hiệu tôi đã hết lòng nghiên cứu
nghiệm phương áo diệu mà chế ra
một thứ thuốc nước rất hay, để trị
các chứng bệnh con mắt, hoặc bị
phong-nhiệt mà sanh nhặm, hoặc
sưng, hoặc đỏ, nhất nhọt xỏ sang,
hoặc sợ chói mà không dám mở mắt
sáng, hoặc có mòng, hoặc có cườm
như ban nhàn hoặc thấy dầu dùng
được cả.

Cách dùng:
Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần
vào con mắt, khi nóng rơm cũng lau
đỏ chiếu xạ nóng này.

Cách dùng:
Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần
vào con mắt, khi nóng rơm cũng lau
đỏ chiếu xạ nóng này.

Giá
Mỗi lọ lớn là... 1\$00
Mỗi lọ nhỏ là... 0\$30

NHI-KHOA-CĂNG-CƠ-TÂN

Chữ trị con nít cấp mưng khinh
phong, cũng các chứng bệnh con
nít kể ra sau này:

Cầm mửa thường hàng mửa nóng,
mặt đỏ, bị đom rặng chặn, con mắt

lão liên, hoặc trợn trắng, cũng rặng,
cứng hàm, bất tỉnh nhơn sự, miệng,
mỗi trụng 14, trong một lần thoa,
lại thoa khô khô mà lau ra ho, hoặc
khôe dứa và giọt tay giọt chơn,
dường dài huyết bôn, hoặc miệng
mồm khô khan lại hay hết nước, ấy
là chứng CẤP-KINH-THI-ĐÔNG phải
dùng nước trà mà uống với thuốc lau
này.

Còn thoát nóng, thoát lạnh, khi
mửa khi tử, rút tay rút chân, do một
xanh vàng mết, óm gầy, khô 14, ợ
sữa, ăn uống chẳng động, hoặc thân
không có nước mắt, đêm ngủ con
mắt không nhắm, đường đại, đường
tiểu không tốt, tay chân lạnh ngắt,
cột lâu chẳng hết, ấy là chứng MĂNG-
KINH-PHONG phải dùng nước gạo
rơm mà cho uống với thuốc lau này
lập tức thấy hiệu nghiệm.

Cách dùng:
Con nít 1 tháng tuổi tới 3 tháng
uống mỗi ngày 1 gói phân làm 2 lần.
Từ 1 tháng tới 12 tháng mỗi ngày một
gói. Từ 1 tuổi sắp lên, mỗi ngày uống
2 lần mỗi lần 1 gói. Con con cả ngày
thường muốn nó ăn chơi thì mỗi
ngày cho nó uống nửa gói, uống với
nước trà thì trị được các chứng bệnh
và mạnh mẽ trong mình.

Mỗi gói giá là..... 0\$25

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HƯƠN

Trị bệnh nóng lạnh, bệnh rét, ban
bạch, ban đỏ, cảm mịo sưng họng,
phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mề
mang, nhức đầu, miệng khô, từ chỉ
mỗi mửa, ăn uống không tiêu.

Cách dùng:
Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là
14 hươn, uống với nước trà.

Con con nít một tuổi uống 1 hươn,
2 tuổi uống 2 hươn, 3 tuổi uống 3
hươn.

Con nít mấy tuổi thì uống theo mấy
hươn, tới 14 tuổi thì uống theo như
người lớn đáng 14 hươn mà thôi.

Như bệnh rét thì phải uống trước
rét.

Cách ăn: rau sống, trái cây, đồ
ngọt lạnh, mấy món đó chẳng nên
dùng tới. Làm y theo như vậy, dầu
bệnh nặng hung, sẽ uống thuốc này
vài ngày thì hết bệnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai
uống 3 hươn là thân. Hãy nhìn chắc
cái nhãn ÔNG-PHẬT, hiệu Nhị-
Thiên-Đường, thì mới phải là thuốc
thật kéo làm thứ giả.

Giá mỗi gói..... 0\$16

Mẹ-củ con-tiên

Bà-Huê khách-lưu, tục kêu nhà ngũ
ông-cop ở ngan Trường-tiền cũ đường
Bellerin, môn bài số 102 và 104.

Mọi ngành-lập thêm một số khách
phòng cũng một trong đường ấy:
phòng đã rộng, mát, sạch; tủ, bàn,
ghế, giường và mùng nệm tinh-khiết
có chỗ tắm chỗ tiêu dùng máy nước
rười rửa, lại có nhà bếp phòng boy
tiếng theo mỗi căn; rất tốt đẹp hơn
sở phòng chánh; thật nên yên-tĩnh,
chẳng ồn-ào, không tạp-nạp như các
nơi khác, qui khách đã có đến rồi
cũng đã biết, vì hồn hiệu không vô
lợi thái-quá, để chỗ khách-phòng lấy
làm chỗ hi-phòng, làm cho khách lữ
chơn tạm trú ái ngại đêm hôm ăn-lạp
hĩ ngoikhông ngượng.

Sở khách-phòng ngành này nếu
khách viên phương ngườ đến Saigon
chơi lâu ngày hoặc ở đường bệnh,
cũng tiện vì rộng rãi mà có chỗ cho
kê phuê sự ở ăn uống nằm được.

Kính cáo học-chiêu tương tất
Cần-nhơn

Huỳnh-dinh-Điền, cần khâ
(Sau sẽ tiếp theo)

ANCIENNE MAISON PHU-TOAN

DÔNG GIẤY

TÂY VÀ ANNAM

CHỤP HÌNH VÀ RƠI HÌNH RA LỚN

SAIGON

17-19, rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

TRAN-LONG

TIỆM DÔNG GIẾ MÁY

ROTIÑIER

Réparation des Raquettes

Rue Turc n° 13

SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi,
rộng có một nghề làm ghế máy theo
kiểu Hồng-kong, ghế dài, ghế dĩa,
ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ
dạng rất khéo rất đẹp, có sửa vớt
máy, đồ đánh trái láng; giá rẻ hơn
các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi, tôi
vui lòng tiếp đãi.

TRAN-LONG cần khải.

XUỐNG THỢ-MỘC, CHẠM VÀ CÁN HIỆU LÀ:

« MICHEL NGUYỄN-HIỆP-HOÀ »

Tại Lãithieu Quai E. Outrey

Có đông sản đủ các thứ bàn, ghế, tủ vàng v. v. toàn bằng
cây Trắc, Cẩm-lai, Gổ và có đủ thứ mặt-dá Cẩm-thạch lớn
nhỏ và lành lăm theo kiểu.

Đã hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vừa
lòng cũng khen ngợi luôn. Có sản nhiều món rất xinh đẹp, để
cho qui ông muốn chọn đồ khéo và vừa ý, thì nên gởi thơ mà
thương nghị với Xưởng-thợ-mộc này.

ĐỒ CÁN, ĐỒ THÊU VÀ HOA-LY

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIÊM

Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon

GIÁ RẺ:

Tiệm này có trữ đủ các đồ CÁN DÙNG VẼ ĐÈN KINH như DÂY ĐÈN
BÓNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN ỦI ĐIỆN v.v. và đủ các kiểu
ĐÈN THẤP BẢNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA CÓ MĂNG SÓNG và HÀNG
TỜ LƯA BẮC-KY.

Bán sỉ và bán lẻ giá rẻ.

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefebvre, N° 36-38

SAIGON

師器機問越南和洋

THIÊN NGHỆ VÀ
VIỆC RÁP MÁY
XÂY LỬA GẠO

Đã ráp hơn 30 căn
nhà máy từ 10 tấn
cho đến 50 tấn ở
tả Đông-pháp.

Cum kết chế chẵn
về sự lựa gao xay ra
dùng làm nhều và sự
lưu bị chạy tốt của
máy mới.

NGUYỄN GIẢN MÁY—DỖ PHỤ TÙNG—DỖ THAY ĐỔI—DÂY TRẦN
LƯM THIE—VĂN VÂN—MÁY LẤM DẦU, LẤM ĐƯƠNG—MÔ-TƠ
NỒI SỒ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHĂNG

Nghề mới trong Nam

Xin các ngài lưu-ý, tôi mới mở ra một
tiệm bán chơn dung Truớc tôi đã giúp nhều
nhà học chơn dung từ chơn. Tiệm mới lập
mà đã được nhều nhà danh giá học chơn.
Binh và thớt in bình sống từ nhều, có
thể thàn. Mọi học chơn dung Truớc. Kiên-
trường. Về đủ thứ theo kiểu Âu-châu. Như
là:

1. Nere de Chine — Vre tann, couleur aqua-
rel et — Moutte và giấy, màu velours. Moutte

den bích, couleur sèpia — Giẻng mầu mưng
quần, peinture à l'huile — Dầu màu vẽ bẽ.
"Nên tôi có vẽ không gian, không lấy
tiền công. Có lãnh về đủ thứ sơn thẩy và
chấm thàn. Nừ học-chiêu các ngài, muốn vẽ,
gửi thơ hỏi giá cả phẩm-minh, hoặc không
có hình chụp, liền tiền coi người mà vẽ
cũng được đẹp vậy. Muốn gởi thơ đó nơi
đây.

ĐANG-VĂN-K

N° 5, Rue Martin des Palières

Près de la gare de Da-Nang

SAIGON

TIỂU-THUYẾT

CÂY DẰNG MÙI DÒI

(Tiếp theo)

Thầy đom-nhà ông Phan thấy chung
đơn học-hở, tới từ rần-rần, vợ con
thi ông lại có tới năm ba chục. Ông
Phan tỏ việc mình rồi mới hỏi thăm
lại thầy Đàng. Thầy thấy ông Phan
lấy tình thiết mà đãi mình lại có ý
muốn tỏ cái lòng nhâm chán thế tục
của mình cho ông Phan nghe.

Ông Phan nghe thầy Đàng nói hết
đầu đuôi rồi, trong bụng có hơi chế
thầm rằng thầy không biết thừa thế,
nhưng vì anh em thương nhau, nay
mình được khá còn anh em mình
nghèo, nên không giúp nhau thì sợ
mình thiên hạ họ cười mình. Bất
nghĩa, bởi vậy cho nên ông Phan mới
cầm thầy ở lại đó, trước là anh em
sum hiệp với nhau học cho vui, sau nữa
ông kiểm người học đom cho thầy
đầy, khỏi đi đầu cực khổ.

Có Phan là một người đàn-là hay
chịu theo ý chồng, mà có lại có tánh

hàm nghe đom nghe ca, có bạn hát
cải-lương nào lại hát tại Bến-Tré, hề
hát mấy đêm thì có đi coi đủ mấy
đêm, đầu ca hay ca dở, đầu tuần
trung lớp-luân thường thuận nỷ, hay
là diễn hồi phong tục suy đồi, có
cũng chẳng cần miêng là nghe tiếng
đom đong ca thì có vui chẳng kể chi
lớp lan tuần tập. Có nghe ông Phan
nói thầy Đàng đom cây nào cũng tươi,
còn hai đứa nhỏ đưa nào ca cũng
giỏi thì có có ý mừng thầm chừng
nghe nói thầy Đàng chịu ở mà dạy
đom thì có lấy làm đặc ý lắm. Có
sợ thầy Đàng ngại ngân không ở
lâu, nên ông Phan diên thì có ở nhà
bài buổi tiếp đãi thầy rất ân cần.

Chiều thứ bảy ông Phan dọn tiệc
mời mấy ông thầy trong tỉnh
đến ăn uống chơi, rồi thầy Đàng với
hai đứa nhỏ đom ca, thì khách ngồi
nghe chẳng ai mà chẳng khen ngợi.
Đưa sau có năm sáu thầy đến xin
học đom, lần lần rồi con nhà giàu

rất rất cũng đến xin học. Thầy Đàng
ban đêm thì dạy đom, còn ban ngày
hề ông Phan đi hầu rồi thì ở nhà
thầy dạy con Liên, với thằng Đượ
học chữ, lại dạy cách cư xử với người
đời, như là thầy khuyên hai trẻ ở đời
phải giữ gìn danh-dự cho vẹn toàn,
thà làm người nghèo hèn mà phẩm
già được cao, chứ đừng có làm người
giàu sang mà chịu chúng dầy bừa
khinh bỉ.

Thầy Đàng ở tại nhà ông Phan Cầm
trót ba năm, vợ chồng ông Phan cũng
vui vẻ luôn luôn như ngày mới đến.
Thằng Đượ tuy ăn no mặc ấm, lại
mấy thầy thấy nó bất thiệp-thường hay
cho nó tiền mà xài chơi, nhưng mà
có đêm nó nằm nhớ đến Ba-Thời thì
nó chưa chơn giọt lụy. Ông Phan có
một đứa con trai còn học ngoài Hanoi,
nên trong nhà chẳng có trẻ nhỏ đáng
ban cho vui, tăng thế nó phải chơi với
con Liên, tuy con gái chơi không
được vui, song gần gũi nhau nhều

ngày rồi lần lần yêu mến nhau cũng
như anh em ruột.

Bữa nọ ông Phan xin phép nghỉ 10
ngày vắng về Biền-hòa mà thăm cô
hương. Có Phan ở nhà với thầy Đàng
câu chuyện vãn, cách đứng ngồi coi
có ý lơ-lơi, thầy lấy làm bất bình bèn
đã chước đi Mô-cây thăm bà con, thầy
để hai đứa nhỏ ở lại, còn thầy xách
hoa-ly xuống tàu đi mất. Ông Phan
đi Biền-hòa về hai ba ngày rồi thầy
mới trở về. Thầy ở đó được nửa
tháng nữa rồi thầy mới nói với ông
Phan để cho thầy qua Trà-Vinh chơi
ít bữa. Ông Phan tưởng thầy đi ít bữa
rồi trở lại nên không cầm công làm
gi. Thầy Đàng đi từ giả mấy người
học đom thì họ tiến hành mỗi người
đôi ba chục đom, trong tôi thấy cộng
cũng được hơn một trăm rưởi.

Thầy Đàng sợ vợ chồng ông Phan
thầy đi luôn không trở lại, rồi
cầm thầy thì khó cho thầy thoát thân,
bởi vậy thầy đem theo có vài cái áo,

vải cái quần, với ba cây đom mà thôi,
còn bao nhiêu thứ đồ mà gởi lại
hết. Thầy từ tạ vợ chồng ông Phan
rồi dắt hai đứa nhỏ xuống tàu đi Trà-
Vinh, những người học đom với người
quen biết theo dõi thầy chặt nức.

Khi tàu mở máy lại ra khỏi bến rồi
thì thầy ngồi chống tay ngó vô mề sông
mà suy nghĩ việc đời. Cách một hồi
thầy Đượ với con Liên sẵn bàn lại
ngồi một bên thầy, thầy liền dạy lại
mà nói với thầy Đượ rằng: « Nay
con, xưa nay thiên hạ họ thường
khinh bỉ mấy thầy đom, họ kêu thầy
đom là bợm bãi. Thầy không hiểu vì
cớ nào mà thầy đom lại chịu tiếng
như như vậy. Nay thầy mới hiểu nếu
thầy đom mà không biết giữ danh giá
ắt chẳng khỏi mang như đó con ».

(Sau sẽ tiếp theo)